

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. III. Jesus Christus remittit Scribas & Phariseos ad Scripturam, ut addiscant ex illa, se verum esse Messiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

Malicia Pontificum Judaeorum fugientium lucem,

Hi sunt serpentes, qui fugiunt & oderunt lucem, qui abscondunt se in tenebris, & occultant se in spinis. Sed an suum deponent venenum? Non, magis mortiferum jam fovent, quam unquam; pluries redibunt ad oppugnandum ipsum. Quando viderint universum populum currere turmatim post ipsum, qui ipsum & admirentur & adorent; interrogabunt contemptim: *Nunquid ex Principibus aliquis credit in eum, aut ex Phariseis? sed*

Joan. 7.

turba hac, quae non novit legem: Et rabies ipsorum eoque excrevit, ut maledictionem imprecati sint turbæ: Maledicti sunt. Dicent audacter, quod blasphemet, dum dicet se Messiam esse & Filium DEI. Verum exhibet ipsis argumenta & rationes, quibus impossibile est illis respondere; & confusio, quam recipiunt ex eo, congeminant adhuc illorum contra ipsum rabiem. Et ecce tibi argumentum è validioribus unum.

ARGUMENTUM.

Jesus Christus remittit Scribas & Phariseos ad scripturam, ut addiscant ex illâ, se verum esse Messiam.

ARTICULUS. III.

Judæi firmiter inhærebant antiquæ possessioni Religionis & scripturarum.

Atendum est, possessionem diuturnam jus magni conferre roboris. Jactitabant se Judæi, se solum esse populum in universo orbe, qui possideat & in deposito habeat à creatione mundi, veritates divinas, cum scripturæ suæ, quæ continebant illas, tantæ sint antiquitatis, ut nullus fuerit hominum, qui protulerit in medium antiquiores illis. Conservaverant illas sollicitè & incredibili cum fidelitate, eòquod plenæ essent inæstimabili felicitate illis promissâ, & hoc medio promissâ quoque cæteris omnibus hominibus, in mitiendo ipsis liberatore, à quo om-

ni complendi essent felicitate. Circumferebant ubivis libros suos apertos, & aspicere volentibus monstrabant excellentiam & certitudinem magnæ hujus promissionis. Hic erat ipsorum & omnium mortalium thesaurus, cujus ipsi soli erant depositarii, nec quisquam hoc tam singulare ipsorum oppugnabat privilegium.

Huic inhærebant firmissimè. Quod si quis cognoscere volebat veritatem; oportebat accedere ipsos, & hanc addiscere ex ipsorum scripturis. Tam pertinaciter suas amabant pollicitationes, ut contenti his essent, & ita quidem,

H h

dem,

dem, ut ipsammet illarum repudiarent adimpletionem; & quando JESUS CHRISTUS dicebat ipsis, se illum ipsum esse, cujus tam diuturno tempore habebant promissionem & spem, repulerunt illum. Nos scripturas habemus, quæ divinas continent veritates, de quibus sumus certissimi, non possumus non inhaerere illis. Sed an ergo perpetuo vestris inhaerendum vobis erit promissis, cum nonnisi contineant illa, illorumque spem, & nunquam aspicietis ipsorum adimpletionem, cum nihil dicant, ipsa jam esse adimpleta? Nulla refert, nos probe novimus, locutum esse DEUM Moyli & aliis Prophetis; sed non novimus, quis sit ille, qui loquitur nobis. Et juxta hanc regulam, si inhaerebitis illi, nunquam habebitis Messiam præsentem, sed semper promissum solummodò & futurum.

Nihilominus ecce tibi omnem illorum vim, scripturam, Prophetas, promissiones DEI; & ipsa hæc vi Christus JESUS ipsos stringit ac veritatis convincit, quam oppugnare volebant. *Scrutamini scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: illa sent, quæ testimonium perhibent de me.* Non dicit illis simpliciter; legite scripturas, sed utitur verbo magnam energiam habente: *Scrutamini scripturas.* Indagate, rimamini, introspicite

JESUS CHRISTUS
iisdem scri-
pturis uteba-
tur, quibus
Judæi, ad con-
vincendum,
illos.

Joan. 5. v. 39.

usque ad intima, penetrare usque ad spiritum & veram scripturarum intelligentiam, & invenietis Messiam me esse; litera, quæ non est nisi cortex, vobis dicet me venturum; sed spiritus sub hoc cortice absconditus, vobis ostendet, me jam veni.

Quæ modò hoc? interrogat Priscus; in qua scriptura inveniunt, JESUM CHRISTUM ipsis loquentem esse Messiam? Inveniebant plurimas adventus ipsius promissiones; sed ubi videre poterant promissionis hujus adimpletionem in persona, quam habebant præ oculis? Philemon, qui conversus fuerat nonnisi post assiduum & exactum studium, tum totius Evangelii, tum veteris Testamenti, paucissimis verbis, fecit ipsi circa hoc enarrationem tam pulchram, tam claram, tamque luculentam, ut admiraretur plurimum portentosam cæcitatem Sacerdotum & Legis Doëtorum, qui tam manifestam, tamque evidentem non aspexerunt veritatem; vel irasceretur obstinatæ ipsorum malitiæ, si viderunt illam & tamen cedere, seque dedere noluerunt. Quando aliquod Ectypon est tam bene formatum, ut nihil requirat ad perfectissimam repræsentandam similitudinem, impossibile est, ut id aliquis habeat ante

Scriptura ve-
teris Testa-
menti erat ro-
dis delineato
Messia, cui
cognosci po-
terat Archæ-
typon quæ-
dò apparuit.

ante oculos, vel tantum ipsius in intellectu formet ideam, & non facile agnoscat Archetypum, hoc ubi primum comparuerit. Jam videte, an experta & docta manus Prophetarum, quam cunctis elapsis seculis direxerat spiritus DEI ad efformandum nobis effigiem vivam & nativam Messiae, quem promittebant, non exactissime observaverit. Omnia lineamenta, quae deducere poterant in cognitionem Jesu Christi, ceu veri Messiae; insuper an aliquis qui consideraverit hanc à Prophetis confectam & delineatam effigiem, cognoscere facile non possit aut debeat representatum ab ipsa Archetypum, & affirmare aspiciendo Jesum Christum: Ego vidi delineatam effigiem Messiae in scripturis; ecce tibi illum ipsum jam coram & praesentem.

Ipsius origo
Isaia 11.
Jerem. 2.
Ezech. 37.
Amos 9.
Mich. 5.

1. Si quaestio est de ipsius origine, Isaia, Jeremias, Ezechiel, Amos scripserunt, ipsum nasciturum è familiâ sancti Regis David; & Michæas annotavit hanc nativitatem peragendam in Bethlehem: ipsi probè noverant, Jesum Christum natum esse ex illustri hac familiâ, & memorato in loco. Ecce jam tibi inter eos similitudinem.

Ipsius mater
Isaia 7.

2. Si manifestanda est ipsius mater, dixerat Isaia, ipsum nasciturum è Virgine: Jam no-

verant, Mariam divinam ipsius Matrem vovisse DEO Virginitatem suam, quando praesentata fuit in templo, & videbant ipsam admirabilis esse sanctitatis velut Matrem Jesu Christi. Benè ergò judicare poterant, ipsum esse Filium Matris Virginis.

3. Si depingenda est ipsius infantia, dixerat scriptura, orituram novam stellam, & Regius decantabat Vates, adventuros Reges, qui ipsum adorarent, & sua ipsi offerrent munera. Jam non labeat ipsos, hos Reges advenisse, seque ab ipsis consultos fuisse in civitate Jerusalem, quod ipsi deductos se affirmabant sub directione novae sibi apparentis stellae (quod aliàs nunquam factum fuerat) & insuper interrogatos, ubi nasceretur Messias, ipsis respondisse nasciturum in Bethlehem. Cum igitur viderent, hæc omnia verificata esse in Christo, benè cognoscere ipsum poterant, si conferre voluissent Archetypum cum hoc Archetypo.

Ipsius infantia.

Numer. 24.

Psal. 71.

4. Si proprio suo nuncupandus est nomine, dixerat Propheta Isaia, ipsum nuncupandum Emmanuel, hoc est, Deus nobiscum. Jam videbant, ipsum declarasse se Filium DEI, ipsumque secum esse; insuper nomen Jesus, quod gerebat, quodque significat Salvatorem, H h h 2 yerum

Ipsius nomen

Isaia 7.

verum esse nomen promissi Messiae. Et ex hoc cognoscere poterant ipsum.

Contingentia circa ipsum particulares.

Jerem. 31.
Ose. 11.

5. Si observandæ sunt aliæ particulares contingentia, quæ ipsius comitari debebant infantiam, ut melius agnosceretur ex iis, descripserat Jeremias stragem & excidium parvorum infantium, quod erat aliquid tam singulare, ut nunquam nisi hæc contigerit vice; & Oseas nuntiaverat, ipsi arripiendum fugam esse in Ægyptum. Jam ipsi bene refricare animo poterant crudelissimam hanc infantium cædem, sicut & revocare in memoriam, quomodo & quando in Ægyptum abiierint Maria & Joseph, illuc deportatum Infantem Jesum. Et cum cognoscerent, hunc ipsum esse, qui sibi loquebatur, ansam habebant ipsum recipiendi ceu verum Messiam.

Ipsius Præcursor.
Isa. 40.
Malach. 3.

6. Si loquendum est de ipsius præcursore, dixerat Isaias, audiendam ante ipsum vocem clamantem in deserto; & Malachias, mittendum à Deo Angelum ante ipsum. Jam videbant, sanctum Joannem Baptistam, qui dixerat ipsis, se esse hanc vocem in deserto, quam promiserat Propheta; & tantâ veneratione ipse prosequerentur sanctitatem, ut ipsum velut Angelum intuerentur. Dubitare ergo non pote-

rant, quin ille, quem ipsius annuntiabat, esset Messias: hæc imago tam fidelis repræsentare non poterat aliud Prototypon.

7. Si observandum prædicationis ipsius initium, sicut & suorum vocatio Apostolorum, recensuerat Isaias, ipsum habiturum discipulos, quibusque suam esset consignaturus legem, quodque prædicationi suæ exordium daturus esset in Galilæa. Jam videbant, Jesum Christum incepisse primos suos vocare Apostolos, sanctum Petrum, sanctum Andream, sanctum Jacobum & sanctum Joannem, quodque prædicare inceperit in Capharnaum civitate, quæ Galilææ est Metropolis. Nonne hæc erant lineamenta similitudinis prorsus notabilis, ad invitandum illos, ut ipsum agnoscerent, modò voluissent.

8. Si attendatur ipsius doctrina, Isaias & Jeremias insinuerant, docturum & traditurum ipsum sublimissimam justitiam, ac totum renovatum Decalogum, adjiciendo ipsi magnam valde perfectionem. Jam videbant, ipsum prædicare doctrinam adeo puram, adeo sanctam, ut daret consilia tam eminentis perfectionis, ut diceret populo: *Nisi* Math. 5.
justitia vestra abundaverit plusquam v. 20.
Scribarum & Pharisaorum (quorum institutum tunc erat studere

Isa. 8.
Isa. 9.

Ipsius doctrina.

Isa. 11.

Jerem. 23.

dere majori vitæ perfectioni) non intrabit in regnum celorum. Cum igitur viderent magnum hunc zelum in Persona Jesu Christi, observare facillè poterant pulchram declinationem similitudinis Messia.

Ipsius miracula,
Isaie 35.

9. Si sermo sit de operibus miraculosis, quæ patranda fuerant à promisso Messia, Isaïas, qui ex Prophetis nobis ipsum, vivacioribus depinxit coloribus, affirmat, quod per ipsum aperientur oculi cælorum, aures surdis patebunt, sicut sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum, & ejusmodi reliqua. Jam videbant hoc indices adimpleri in Persona Christi Jesu, qui patrabat hæc omnia, & innumera alia omnis generis prodigia, ferè totidem miracula, quot opera; sed miracula tam manifesta, tamque vera, ut ipsimet ea non potuerint negare. Nonne hæc erat similitudo pulcherrima adumbrans effigiem Messia, qua convinci debuerant, ut pro vero Messia recognoscerent Jesum Christum.

Ipsius duæ naturæ, divina & humana
Isai. 9.
Michi, 5.

10. Si delineandus est Messias juxta id, quod est ipsi magis proprium & essentialè, Isaïas & Michæas, palpebras suas Propheticas magis omnibus acuerunt, illasque evibrarunt longius, dum duas in ipso observarunt naturas, divinam & hu-

manam; siquidem locuti sunt tum de ipsius æternitate & divinitate, tum de ipsius generatione humanâ & ipsius afflictione. Jam Scribæ & Pharisei probè videbant, Jesum Christum perficere opera, quæ possibilia non erant nisi soli Deo, veluti sunt tot miracula, quæ ex propriâ faciebat auctoritate, & absque aliâ invocatione Nominis DEI; videbant ipsum cognoscere occultissimas cordium suorum cogitationes, quas revelabat ipsis, ita ut de hoc dubitare nullatenus possent: ex aliâ parte perficiebat actiones humanas, unde negare non poterant, ipsum verum esse hominem. Cæci, non cognoscitis illum? Nonne cernitis tam perfectam conformitatem inter hoc Archetypon & delineatam effigiem Messia, ut dubitare vobis non liceat, quin ipsissimus sit ipse? Sed quod dicitur, est verissimum, non esse pejores cæcos, quàm qui nolunt videre.

11. Ulteriùs si observandus est locus & ordo, quem tenere debet in mundo Messias, Propheta Isaïas, Daniel & Zacharias, conjunxerunt duas in ipso res, quæ videntur conjungi vix posse, regnum nempe & maximam abjectionem. Jam Pontifices & Sacerdotes manifestè videbant, Jesum Christum ejus-

Ipsius exaltentia & abjectione.
Isa. 9.
Dan. 7.
Zach. 6.

Hhh 3 modi

modi exantlare actiones, quæ non congruebant nisi potentæ regali, uti nutrire ingentem populi multitudinem in deserto, quinque duntaxat panibus, quod evidenter demonstrat, ipsum esse omnipotentem illum DEum, de quo scriptum est, quod aperiat manum suam, & impleat omne animal benedictione; quod autem exin voluerint ipsum agnoscere pro rege, sed ipse hunc prosequentem se fugerit honorem, demonstrat cum ipsius regno, profundam sui ipsius abjectionem & humilitatem. Hæc actio tam explorata erat, tamque manifesta, ut ignorari non potuerit ab ullo ex Magnatibus Jerosolymitanis; sed suos videntur clausisse oculos, ne viderent illam. Et exin denuò aspexerunt ipsius tum regnum, tum abjectionem, eodem omnino tempore, & eodem prorsus intuitu, quando sedens vilem super alinum ingressus est civitatem Jerosolymam, ubi dum populi proclamabant ipsum Regem Israelis, ipse se demonstrabat cunctorum hominum humillimum. Venite Scribæ & Pharisei, conferte effigiem Messie delineatam vobis in scripturis cum eo, quod propriis intuemini oculis in Jesu Christo: an quidquam magis simile videri possit? Et vos dicatis, vos ipsum non cognoscere?

12. Adhæc si attendatur sacrificium Religionis & immutatio Sacerdotis, quam facere debeat Messias, transferendo imperfectionem antiquæ in perfectionem legis novæ: Rex Propheta prædixerat, ipsum fore Sacerdotem in æternum secundum ordinem Melchisedech, ad offerendum, non victimas cruentas, sicut sacerdotes Aaronis, sed panem & vinum in sacrificio: & Scribæ & Pharisei, qui explorabant actiones Jesu Christi, bene nôsse poterant, quid fecerit ad vesperam cœnæ cum suis Apostolis, post comestionem Agni Paschalis, quæ erat velut ultima omnium consummatio figurarum, post quas instituerat sacrificium perpetuò duraturum legis novæ in materia panis & vini. Et his ita positis non dicant: sanè igitur hic est Sacerdos magnus secundum ordinem Melchisedech, promissus à Prophetis.

13. Sed tandem, si aliam non habuissent notam magis manifestam, quàm illam à se ipsis subministratam, persequendo Jesum Christum, ipsum contemnendo ipsum repudiando, ipsum afficiendo tot injuriis, tot calumniis, tot opprobriis, quibus juxta vaticinia Isaïæ, Jeremiae, Zachariæ, Davidis, afficiendus erat venturus Messias, nonne manifestè legerant in ipsis, prænuntiatum & promissum Messiam ipsum esse.

Revo-

Ipsius Sacerdotium

Psal. 109

Repudium & contemptus ipsius.

Isa. 53.
Jerem. 9.
Zach. 9.
Psal. 21.

Revolvantur hâc ratione omnes scripturæ veteris Testamenti, & observentur studiosè omnia lineamenta, quæ unusquisque singillatim ex Prophetis adjecit, ad depingendum Messiam mundo à se promissum, nec unicus erit, qui non agnitus sit ipsum in Persona JESU Christi. Et hanc ob rem remisit Scribas &

Pharisæos ad indagandum seriò & penitus in scripturis: *Scrutimini scripturas*, ut addicerent cognoscere ipsum in verâ effigie & delineatione suâ; & si hoc testimonio, cui omnem impendunt fidem, ipsum agnitum abnuerent recipere, inexculabiles omninò manerent.

Joan. 5.

ARGUMENTUM.

Jesus Christus clarè demonstrat Judeis, se à Patre suo eterno missum esse.

ARTICULUS IV.

Qui cogitat seriò de JESU Christo, totus occupatur illo.
PRÒ quantum occupatur & distinetur animus re aliquâ, cui seriò & diu navavit operam, quamque ardenti prosequitur amore! Philemon, cui nihil à conversione suâ tam cordi erat, quàm indagare efficacia motiva, quibus confirmari posset in fide, quâ credebat, JESUM Christum proprium esse Filium DEI & verum Messiam, revolvebat incessanter animo peccatum, quod commiserant Scribæ, Pharisei & Legis Doctores, quod recipere noluerint JESUM Christum veluti verum Messiam; siquidem omnia, ubi videtur, ex hoc dependebant. Si recepissent ipsum & primi fuissent, qui exemplo præluxissent populo credendi in ipsum & recipiendi Doctrinam ejus, cæteri omnes ipsorum

pressissent vestigia, ut brevi totius mundi conversio, facilem & auspiciatum fuisset sortita exitum.

O miseros! quantum patrârunt mali ambitione suâ, æmulatione suâ; proprii sui emolumenti affectu & studio! Quot animarum millionibus irreparabilem parârunt & pepererunt jacturam? Et quantos labores, quantos cruciatus, quamque intolerabiles dolores conciliârunt JESU Christo & omnibus suis hâc solâ oppositione? Si ipsorum fuisset præsens disceptationi, videtur mihi, evicturum me fuisse, ut omnes ipsi porrigerent manus.

Eram aliquando, dicebat nobis, tantâ contentione huic intentus cogitationi, ut ipsi totus hærem